

ÁCS KÁROLY VERSEI

ELKÉSETT MÁJUSI DAL

Immár elmenőben
véggépp távozóban
fogyatkozva hőben
hadd mondok el szóban
vértelen-velőtlen
ahogy még nem szóltam
míg igazán éltem
míg köztetek voltam:

nagy-nagy irigységem
piros hústokban
dühös gyűlölségem
minden csókokban
rútságosan szépen
szépségesen rútan
hogy égtemben égjen
hamvadjon holtomban

ment ez az én vétkem
magam így átkoztam
mért ne lássam ébren
ha láttam álmomban
ha láttam sötétben
lássam világosban
csak ne így időtlen
csak ne így magamban

mondjátok: megértem
 mondjátok május van
 de én már nem értem
 amit oly jól tudtam
 mit szentül ígértem
 gyönyörűn akartam
 túl korán leéltam
 míg köztetek voltam

most hát ím elvérzem
 egy májusi dalban.

(1976)

ÚJ IDILL

Szépen süt a nap(alm)
 buján nő a fü(st)
 vár a tó (várj, atom)
 boldog liba(non)

Tengeren szirén(a)
 ezüst anyahaj(ó)
 fák közt csörtető pán(cél)
 avarpuha ágy(uszó)

Messzi-messzi sik(oly)
 tévedt gólya (golyó?)
 fenn néma hó(hér) lenn néma hal(ál)
 ferde árny a tón (bomba tonnaszám)

szegény liba(non)

(1976)

AUTOMATIKUSAN AZ AGYLÁGYULÁSRÓL

Meleg szoba, meleg ágy,
 melengető melegágy,
 elgyengítő henye vágy:
 a szív üres, a fej lágy,
 nem fáj többé, ami fáj,
 elfelejtem a halált,
 nem bánt bú, nem ver a vád,
 nyomorgató nyavalyák
 — élek-e még legalább?

(1977)

ÜLÉSTEREM

Rémes telű
 űr-lét-mese

(1977)

OKTÓBER

Hány hektó bor?
 Hány hektó vér?

(1977)

KESERŰ FELISMERÉS

Becsvágy? Igazság? Jóérzés? Bűntudat?
 Kit érdekel: milyen vagy? Mit érzel? Mit akarsz?
 Elszakadás: egyetlen dolgod. Eltűnés.
 Önérzetesen? Gyáván? Egyre megy...
 Vállalni nem fog senki, utólag se.

(1978)

CSALÁDI ÖSSZEADÁS

én meg én meg én
 az három személy
 egy papa két mama
 és három nagypapa
 meg három nagymama
 ez máris egy tucat
 s még mennyi kimaradt:
 nővérem két öccse
 öcsém két nővére
 húgom öccse-bátyja
 s nekem mind a hárma
 háromszoros számla
 hogy is adnám össze
 hisz erre még számon
 fölül jön vagy három
 az egyenes ágon
 (számoljuk csak párom):
 két lány két menyecske
 pöttöm gyerekecske
 kis domb kerekcske
 mi lehet még benne —
 hosszába keresztbe
 nem fér a versembe...

hát még az oldalág:
 hány nagynéni-bácsi
 sógor koma ángyi
 hány unokatestvér
 és hanyadik fokon
 számolom számolom
 számtalan a rokon
 akkora a család
 tán észre se vennék
 ha magam kihagyom
 ($n - 0 = n$)
 s megint hozzáadom
 ($n + 0 = n$)

összeg és különbség
egyremegy — na tessék!
ha összezavartok
már megint ott tartok
mint az elején:
én meg én meg én...

(1978—1981)

KONTÁROK

Mi nem értünk
ehhez a kórhoz.
Gyerünk, gyorsan
hívjatok orvost!

És ha mégis
belepusztulnánk?
Megérdemlünk
egy szaktanulmányt.

(1979)

HEGYI BESZÉD

A szó, az igazi,
nem hízeleg
a gondolatnak:
meredek
s egyenes,
kőbe nőtt fenyő-mondat.
És szépsége, ha van,
sebből ered,
mint gyantaillat

a lékből, amit
szekerce nyit,
és ahogy nyílt, beforrad.

A szót, az igazit,
vad hegy ölén
zord szerelemben
táruló-
záruló,
elboruló tengerszem
farkasok nyelvén mondja ki.
Még nem enyém
ez a kegyetlen,
kőkemény
költemény,
de már érteni kezdem.

(1979)

ANTINATURALIZMUS

Úszás az árral:
vissza a természethez?
Ár ellen —
természetellenesen?
Az ár természete,
a természet ára:
kívül is, bent is ellenség...

(1979)

LÁZADÁS

Elegem van a szerénységből. Elő most már az *én nagy műveimmel!*

(1979)

KÉT NEMZEDÉK

Nyugtalan, hangos: fiatal.
Nyugtalan, hangtalan: öreg.

(1979)

RÖVID ÉLETRAJZ

Volt.

(1979)

ALTATÓDAL

Csicsíja-bubúja,
kicsi líra,
csicsíja.

(1979)

JÓSÁG

És most már így kell élnem: én vagyok a jó köztetek. Én, a gonosz.

(1979)

EGY SOR J. A.-NAK

Árva József, szomorú isten ostora.

(1980)

KÉRDÉSEK, VÉGÜL

Harcod még nem ért
véget: húz a vért
megrogyan a térd
lehúz a sötét
gondolat: miért?

Mért izzadtál vért
másért magadért
bizony semmiért
hisz aki csak élt
kevesebbet félt

hisz aki nem élt
nem vesztett reményt
hát tőled ki kért
két életet? két
szót egy életért?

(1980)

EMBLÉMA 1982-RE

Ötvennégy éves koromra
Beleszorulok koromba
Belenövök: csont a csontba
Nyomjuk egymást alattomba

(1981)

SZAVAK ÉS TETTEK

Siessetek!
Múlik az ezred.
Sok a szöveg,
s a szavak vesznek.
Holt tetemek
— betűk — temetnek
maguk alá,
ha hagyjuk. Ásó-
kapa: tra-rá!
Igen: sírásó
kell ide már.
Egy szó mint száz szó!

(1982)

EPILOGUS

Volt Ács,
nincs Ács.
Csók? Láz?
Csontváz ...
Korbács?
Virgács!
S írás
sincs más:
forgács.

(1983)